

Datum: 10.07.2026

Medij: K1

Emisija: Uranak/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska komisija

	Početak	Trajanje
Emisija	10.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	10.07.2026 09:19:00	41:11

Naslov: Gosti-Ljubinka Milinčić i Ivan Bošnjak

38425

Finansijska pomoć građanima, novi status roditelja koji brinu o deci sa najtežim oblicima invaliditeta, ali i položaj Srbije između Brisela i Moskve, i to su teme koje su obeležile dan.

Ministar finansija Siniša Mali najavio je pomoć punoletnim građanima, uz poruku da je ekonomija stabilna i da država meru može da sprovede bez novog zaduživanja, dok predlog zakona o roditelju-negovatelju uvodi naknadu, osiguranje i priznanje nege kao "radnog staža".

Nakon odluke Brisela da ne otvori klaster 3 u pregovorima Srbije i Evropske unije, Beograd poručuje da nastavlja politiku zaštite svojih interesa. Rat u Ukrajini ostaje u centru pažnje velikih sila: Bundestag je odbio predlog za slanje raketa Taurus i dodatnih sistema Patriot Ukrajini, dok Moskva poručuje da više ne veruje u spremnost Zapada za mirovni sporazum.

Ove i druge važne vesti danas komentarišu Ljubinka Milinčić, ona je glavna urednica Sputnika, i Ivan Bošnjak, državni sekretar u Ministarstvu za ljudska i manjinska prava.

Pa da krenemo od ove pomoći za sve nas punoletne, jel'? Hoćete da spustimo stolicu?

Malo da spustim. Čekajte, jaću. Ne morate, evo jaću, Ljubinka.

Izvini. Mora, mora, mora da se sedne na nju. Baš sam mislila kao sela.

E, bogami, ova neće. Ajmo ovako: zameni ćemo. Jaću ovu, a daću vama moju.

Kad ste viši od mene, ko vam je kriv? Ma samo da bude udobno, nema veze. Je l' treba ta da se spusti?

E, okej, super, hvala. E, dobro. Vidite, sve radim poslove.

Šta kažete, kakoće izgledati ova pomoć za nas punoletne? Pa, meni se dopalo u celom ovom planu što je ta pomoć adresovana onima koji imaju manje. Mi smo imali prilike do sada da gledamo više puta da je država pomagala ljudima, naravno prije uvek kad pomogne, ali se dešavalo da se novac daje i onima koji imaju viška i onima koji imaju manje, jednako. U ovom trenutku, koliko sam ja shvatila, plan je da dobiju najugroženiji delovi stanovništva, što mislim da je prava stvar.

Šta kažete vi? Pa naravno da je uvek ovakav potez zaista dobrodošao, i da to govori i o ekonomskom potencijalu koji Srbija trenutno ima, ali i o jednoj rešenosti da zaista se svaki građanin oseti bolje i da se brine, kako je to predsednik inače i rekao u svojoj prethodnoj izjavi, o životnom standardu svih srpskih građana. E, dobro. I sad, uzmemo onaj prvi paket pomoći koji smo čuli predsednika pre desetak dana, uzmemo ovaj drugi, i sad građanin, logično, se zapita: pa odakle nama pare? Evo si, prvo, ministar kaže, ali šta kažete vi?

Evo, pokazuje toliko para. Pa objektivni su, objektivni su. Bilo je u više napisa.

Ja sam čak i noćas dobio jedan članak: "Koja je tajna ekonomskog uspeha Srbije?" Naime, mi smo uspeli zaista da postignemo balans između direktnih stranih investicija, ovih, uslužnih industrija koje smo u međuvremenu razvili, i naravno teške industrije koja podrazumeva ono što su Kinezi u prethodnim godinama zaista ozbiljno investirali u Srbiji. Takođe, naš energetska sistem dobro funkcioniše, to je jedan od ključnih razloga zašto Srbija ovog leta ne samo da mirno dočekuje i ove nove, nova rešenja vezana za snabdevanje gorivom. Isto tako, elektroenergetski sistem je u odličnom stanju, bilo je dovoljno padavina, naši hidroenergetski potencijali su u dobrom stanju.

Tako da, mislim da je to odgovor, u stvari, na ovo vaše pitanje, da su jednostavno postignuti takvi— Dobro, kad se sad sumiramo, kažete: stabilna nam je ekonomija i možemo tako, je li, sad da se pružimo. Toliko smo dugački, kako kažu u narodu, pa možemo toliko i da se pružimo.

Naravno. I da se, opet, paralelno sa tim, sve što se u međuvremenu događalo, a što je zahtevalo da se određene cene proizvoda i usluga povećaju, ce na ovaj način biti kompenzovano, naročito prema onim, kako je to uvažena sagovornica rekla, kategorijama stanovništva koje u ovom trenutku imaju najmanje, odnosno koje najviše osećaju posledice naglog skoka cena u određenim oblastima.

E, dobro. Je l' bi to trebao da bude rezultat ovih mera?

Da, da, da daj— zapravo, kakav bi trebao da bude? Da daju taj kratkoročni, što bi mladi rekli, boost, je li, da daju tu kratkoročnu podršku kućnim budžetima, ili opet mogu imati taj neki širi efekat na ekonomsku sigurnost građana? Pa suštinski imaju.

Kad ljudi pomisle: neko mi je dao 100 evra, na primer, 500, nije ni bitno, pa te pare najčešće ne stoje u slamarici. Mi taj novac nosimo u prodavnicu. I on se vraća kroz budžet, kroz raznorazne druge, na razne načine, vraća se opet u neku državnu kasu, odnosno neku zajedničku kasu.

Činjenica je da ovo nije ni prvi put, verovatno ni poslednji. Briga o standardu stanovništva je glavna briga svake vlasti. I svaka vlast može, naravno, da stavi akcenat na ovo, jedno, drugo, treće, peto, ali ukoliko nije glavni akcenat upravo na standardu stanovništva, to se— ništa od tog drugog se neće tako dobro primiti kao svest da vi živite dobro, da vam ne nedostaje, kao što se, nažalost, mi smo prošli, pogotovo mi stariji, razne faze kad nema ni za šta. I danas živimo u relativnom blagostanju, daleko je to

Datum: 10.07.2026

Medij: K1

Emisija: Uranak/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska komisija

	Početak	Trajanje
Emisija	10.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	10.07.2026 09:19:00	41:11

Naslov: Gosti-Ljubinka Milinčić i Ivan Bošnjak

od onog o čemu ljudi maštaju. Svi bi hteli da budu milioneri, ali suštinski standard— Dobro, negde danas baš ni u Evropi, ono, i u Poljskoj smo stalno gledali, pa— Jeste, njima pada standard, a nama koliko to ide? I tamo se tope, zapravo ne, milioneri se ne tope nikad. Pa oni se i kad tope ne primete. Ali nebitno je.

Činjenica je da Evropi, koja je nama bila uvek za ugled, njima pada standard, a nama koliko-toliko raste. I vrlo je neobično, zaista, da jedna mala zemlja, koliko god mi sebe smatrali velikom, ide— ima bolji rast BDP-a nego, na primer, jedna Nemačka. A ima. Da.

I projekcije su takve, i daće biti. I kad gledamo do 30-e, kakve su najave, deluje daće biti svetlo, jel'? Super, nadamo se. Da, nadamo se i da podržavamo.

E, ali to smeta. Je li to smeta nekome? Pa znate šta, uvek nekom nešto smeta, ali mislim da to nas ne treba uopšte da zabrinjava. Međutim, pretpostavljam da je ideja— da je pitanje bilo vrlo konkretno, odnosi se na odnos te Evrope prema nama, Evrope u koju mi želimo da idemo, i koja nikako ne može da prihvati. Znaš zašto ne može da prihvati?

Možda bi ona čak i bila dobra Evropa, ali ona zna na čemu je zasnovan naš uspeh.

Zasnovan je upravo na onome zbog čega su oni i dolazili ovde. Jer mi ne možemo da govorimo da Evropa nije doprinela našem uspehu, jer imamo evropske firme koje su došle ovde, ovde radile, zarađivale novac. Jedan deo, naravno, iznosile, ali jedan deo i ovde ostajao.

Oni jako dobro znaju da mi možemo, hoćemo, i radimo to, sarađujemo sa onima sa kojima oni ne žele da sarađuju. I oni sebi nanose štetu. Pa oni, oni neće, ili ne žele, ili ih je neko naterao. U svakom slučaju, oni svesno nanose sebi štetu.

Nije tajna, nije za Nemačku tajna da je jeftin— da su jeftini energenti bili jedan od razloga što su njihovi automobili bili po toj ceni po kojoj su bili. Međutim, više nisu.

Kao što i mnogo drugog nije po istoj ceni po kojoj je bilo kad su uvozili gas iz Rusije, ili sad kad ga uvoze iz Amerike, ili ne znam odakle sve, ili opet ruski, ali preko ne znam čega, i plate dva puta, ili tri puta, ili već ne znam koliko puta više. A mi to ne radimo. Mi uvezemo direktno i svakome kažemo u lice: slušaj, neću da nanosim štetu svom narodu, neću da nanosim štetu sebi.

Mi hoćemo da imamo jeftin gas zbog toga što imamo jeftin gas, i vi dolazite kod nas da radite, dobrodošli, dođite opet, opet će vam dati da zarađujete, ali i mi moramo da zaradimo.

Da, dobro. E, ali to se, evo, kad ovako posložite, kako Ljubinka nam je sad ispričala, bilo bi logično, i ne vidimo zašto bi ikome smetalo. Međutim, osim tog tradicionalnog prigovarivanja i smetanja iz regiona, iz komšiluka, imali smo i ovu raspravu od pre neki dan, i ponovo osam zemalja koje neće da se slože s tim da Srbija treba da krene, posle pet godina, da korača tim putem Evropske unije. Je li vas iznenadila neka od zemalja tih?

Navikli smo da su tradicionalno— Holandija je uvek imala nešto— Super, super demokratiju, da.

Da, da. Nešto smo mi zaista imali u prethodnoj deceniji, odličnu saradnju sa, recimo, Švedskom. I Švedska je poklanjala dosta poverenja upravo ovoj Srbiji posle razdruživanja sa Crnom Gorom, kroz razne projekte jačanja demokratskih odnosa u društvu.

I reklo bi se da je sa te strane možda došao jedan neočekivani potez. Takođe, susedi, je li da, Bugarska i Hrvatska, u mnogo čemu pokazuju dosta dobru saradnju, pogotovo kada je ovaj energetska sektor u pitanju.

Ne zaboravite da je Srbija, u stvari, najozbiljniji partner i najznačajniji partner Jadranskog naftovoda, i na drugoj strani— Zato što imaju debelu korist, zato što razvijaju. Pa da, ali to njima obezbeđuje njihovu privredu, stabilizaciju njihovih privrednih uslova. I isto tako, Bugari, sa onim gasnim interkonekcijama, takođe su oslonjeni negde na srpsko tržište. Zato sa te strane dolazi malo nizak udarac, reklo bi se, u ovoj fazi evropskih integracija, pogotovo što su to praktično poslednje dve zemlje koje su se pridružile Evropskoj uniji. Takođe, mi smo— ja dolazim iz ministarstva koje upravo brine o stanju nacionalnih manjina u Srbiji— zaista razvili nacionalne savete nacionalnih manjina i tu manjinsku politiku na jedan visok nivo podigli, uopšte, u primeni različitih evropskih standarda koji se tiču položaja nacionalnih manjina. Hrvati i Bugari participiraju i u lokalnoj vlasti i u pokrajinskoj vlasti, razvijaju svoje obrazovne sisteme.

Pa to uopšte se ne dovodi u pitanje, niti to, kako kažete, ne postoji. Ali, ali, nažalost, ovo što se nama spočitava jeste taj odnos prema Rusiji, neuvođenje sankcija. Dobro, to je suština svega.

Ali samo pre nego što pređemo na to— Neusaglašavanje politike. Šta je s Bugarima?

Šta Bugarima smeta? Pa Bugarima smeta to što— Kad i oni vrlo trče u zagrljaj Rusima kad im treba. Kad god mogu, kad god mogu. Pa upravo im to smeta.

Datum: 10.07.2026

Medij: K1

Emisija: Urank/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska komisija

	Početak	Trajanje
Emisija	10.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	10.07.2026 09:19:00	41:11

Naslov: Gosti-Ljubinka Milinčić i Ivan Bošnjak

Smeta im što sada nisu u mogućnosti, nemaju dovoljno suvereniteta da to glasno i jasno kažu, već nekako uvek biraju put kojim se najlakše prolazi. To nije srpski put, nego je to nekako uvek bio bugarski put, da se vrlo brzo pređe na stranu pobjednika. I sad, u ovom trenutku, čini se da sa te strane ta vrsta pritiska zaista neočekivano dolazi. A čekaj, znači Bugari su osetili ko su pobjednici, jel'?

Pa naravno. Mislim, znamo tu bugarsku politiku: čas ste ovde, čas ste onde.

Ali sad, ako kažete— ako Bugari su vešti to da osete, znači već ste sad proglasili ko je pobjednik.

Ne, ne mislim na taj način, nego trenutno su oni deo, je l' tako, i NATO pakta i, naravno, Evropske unije, i sa te strane gledaju da budu— I prošle godine i pre tri godine nije bilo— Gledaju da budu, gledaju da budu udarne pesnice, kad već mogu. Pruži im se prilika, i nekako smo se i mi namestili sa te strane da, obzirom da vodimo ovu vrstu nezavisne, suverene politike, da razvijamo i dalje odnose sa tradicionalnim partnerima, ali svakako težimo da postanemo članica Evropske unije. Na kraju krajeva, vidi se u ovoj preporuci Evropske komisije da ne treba pred Srbiju stavljati cilj koji se stalno pomera. A, nažalost, ove zemlje tvrde da upravo to, da šansu koju su ovih, znači, 27 zemalja, 19 zemalja, podržavaju evropski put Srbije, a evo ovih osam stavljaju znak pitanja barem za ovu junsku— Ajmo i to malo da raščistimo.

Da zaboravimo za ovu junsku situaciju, da. Ko šta zaista dame.

Je l' vi mislite isto ovo što kaže gospodin Bošnjak, da Bugari hoće da budu veći katolici od pape, ili da ih ipak za nešto, onako, debelo drže? Naravno da je ovo drugo. Mi smo imali prilike da su Bugari upropastili jedan veliki projekat koji je nama, a naravno i Bugarima odgovarao.

To je bio Južni tok. Bugari su preko noći doneli odluku da ne potpišu.

Bilo je sve spremno, potpisivanje, sutra potpisivanje, i odjednom Bugari, zbog Evropske komisije ili evropskog ne znam čega, ne potpisuju. Pokvario se sav taj sporazum. Međutim, Bugarima treba gas i nafta i sve što treba inače, pa su Bugari opet prihvatili neku drugu kombinaciju, preko Turske, Turski tok, pa ovako, pa onako. Ovo što imamo sada liči na taj Južni tok, ali je mnogo komplikovanije i skuplje ispalo. Međutim, Bugari u ovom trenutku nisu glasali za nas.

Ali Bugari u isto vreme nisu glasali, odnosno neće glasati ni za— šta su, šta su, nešto su odbili da prihvate.

Bugari neće da daju pomoć Ukrajini, što inače zagovara Evropska unija. Dakle, Bugarska povremeno, verovatno, da li kad oseti opasnost ili ne znam. Meni je mnogo teško da procenjujem zašto neko radi ovako ili onako.

Ali je činjenica da je Radev rekao da on— ne pada mu na pamet da Bugarska daje novac Ukrajini.

Pre toga, pre toga je njihov ministar spoljnih poslova rekao da nemaju. Da bi oni dali, nego nemaju više.

A možda nemaju. Nije to nikad bila bogata, jako bogata zemlja.

To je činjenica. Ja bih to pre poverovao, ne u ovu vodu.

Pa ja verujem, ja verujem da nemaju. Ali ko pita koga, da li ima. U suštini, svi ovi koji daju, oni takođe nemaju. Oni su svi prezaduženi, osim Nemačke koja još nije stigla do 100% zaduženja. Svi drugi 120, 130, 150. Nemci su sebi napravili mogućnost da se zaduže više nego što su po nekadašnjem ustavu imali pravo, i sad se i oni zadužuju.

Dakle, vodi se jedna politika u kojoj očigledno ne želi da učestvuje cela Evropska unija.

Jedan deo želi i radi to, i radi iz hiljadu razloga. Jedan, neki iz čiste mržnje.

Poljaci, recimo, ja verujem da oni iskreno bi se tukli sa Rusima. Neki drugi se ne bi nikad tukli, a moraju. A neki neće. Tako da sad imamo u Evropi ono što nikad nije bilo, odnosno ona nije stvorena da bi svako tamo radio šta hoće, nego da to bude ekonomska zajednica u kojoj će imati svi koristi i, naravno, svi jednako pravo glasa. Oni sad već planiraju neke nove zemlje, uključujući možda i nas, da prime bez prava glasa, ali samim tim što njih sedam nešto neće, to znači da oni više nisu Evropska unija. Kao što pet zemalja ne priznaje Kosovo, tako sedam neće ovo, ovi neće da glasaju za ono, Bundestag neće da daje patriote i ne znam tamo šta sve. Dakle, to je sad jedan skup zemalja koje zapravo znaju samo jedno: da mrze Rusiju, ali ne znaju kakoće i šta joj mogu da urade.

Jer ono što svi znaju sigurno, to je da oni, kao Evropska unija— ne postoji evropska vojska, gdeće oni da mobilišu ljude? Vojska ne postoji, oružje je već istrošeno, i verovatnoće svaka hteti da ostavi za sebe ono što treba za sebe, da brani. Novac ne.

Ali vidite kako ih Tramp razume, pa kaže: vi morate da kupite oružje. Pa naravno da moraju da kupe oružje, nego što— Kupiće zbog vas, ne zbog mene. Vama treba.

Pa naravno. Zato štoćemo— zato što Tramp ima samo jedan zadatak, a to je da trguje.

On ide okolo i ucenjujući, iliubeđujući, ili ko zna kako to sve se zove, ja bih to nazvala ucenom, tera evropske zemlje iz koga god može da kupuje od Amerike, jer Amerika se takođe dosta istrošila u ovom

Datum: 10.07.2026

Medij: K1

Emisija: Urank/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska komisija

	Početak	Trajanje
Emisija	10.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	10.07.2026 09:19:00	41:11

Naslov: Gosti-Ljubinka Milinčić i Ivan Bošnjak

ratu.

Dakle, američka industrija, vojna industrija, mora da se obnovi. A obnović? se tako, ona ne može baš da ratuje sa svima, ali da proda svima, može. Oni sad sa Turcima, vidi koja je ljubav sa Turcima odjednom. Da, jako zanimljiva stvar. To je vrlo zanimljiva tema.

Nova strast. Prićaćemo o tome, stićemo. Nego, hoću samo da se pozabavimo još malo, ovaj, ovom Evropom i njenom odnosu prema nama. I, da kažemo, sve ovo što oni kažu, Evropska komisija kaže: predlažemo da otvorite, ove, sedam, osam zemalja, kažu: nećemo.

I mi odavno govorimo da ne funkcioniše Evropska unija na način kako bi trebalo.

I, kako se sad nositi s tim ako se institucije u Briselu ne pitaju ni za šta, nego ako se sve svodi sad na nacionalne vlade? Pa baš tako. Mora se komunicirati sa tim nacionalnim vladama. I negde mi zaista moramo jednu malu diplomatsku ofanzivu da napravimo, a to je da— Kako radite? Kako se to radi? U direktnoj komunikaciji sa tim zemljama, pa evo, na primer— Evo, ajde da krenemo od Holandije koja je većito joj nešto smeta i protivi se, i znamo mi odakle to i datira, ali kako se sa tim— Ali, ali to datiranje baš ovih dana ponovo dolazi i ponovo se negde revitalizuje. To je ona priča još iz '95. godine, i famozni bataljon— Uvek je u julu. Tako je. U julu, možda je pogrešno vreme da se komunicira sa Holanđanima, ali sigurno kada jesen dođe, i sa ovim baltičkim zemljama, na kraju krajeva.

Mi imamo direktnu avionsku liniju do tamo. Veliki broj naših ljudi u stalnom je i poslovnim i turističkim odnosima sa tim zemljama. I živi ih tamo.

Na kraju krajeva, tamo živi ozbiljna ruska manjina koja je takođe proevropski orijentisana, pošto su građani tih država. I mislim da bi ta vrsta odnosa trebala možda malo da ide na našu stranu, odnosno da i mi njih negde ovde pozovemo, da ih malo više ugostimo, da oni vide kako mi živimo i koliko se mi u stvari razlikujemo. Ministarstvo tako menjaju stvari. Pa naravno, moraju na pozitivan način, afirmativno. Definitivno je to put. Jer ne zaboravite da je pre toga ova grupa zemalja brojala preko 10 u prethodnim nekim iteracijama, gde je bila i Nemačka i neke druge zemlje su bile takođe u ovoj grupi koje su blokirale otvaranje klastera 3. Našim posvećenim bilateralnim odnosima sa ovim zemljama mogu da se isprave mnoge stvari. Na kraju krajeva, evo, vidi se sada i u ovom finalu pregovora Crne Gore koliko to ide komplikovano sa Hrvatima.

I koliko se neki bilateralna pitanja, ako možemo tako da ih nazovemo, eufemistički, ali— Ali dobro, ali vidite, tih bilateralnih pitanja je uvek bilo. Bilo je Slovenci i Hrvati, to je ono što je nama poznato, što mi znamo jer nam je tu, pa gledamo. Bilo je, bilo je to i između drugih zemalja kad— Tako je, i raznorazni tamo gore, i Island i prekidali, imali sve svoje neke odnose.

Da, ali je, ali je definitivno sama Evropska komisija i Evropska unija na velikom ispitu da liće tu politiku proširenja nastaviti posle 2013. ove 2026, odnosno 2027. Mada postoje svi signali daće Crna Gora, obzirom da je ušla i u budžet Evropske unije, verovatno postati 28. član.

Vi verujete daće 28.? Pa mislim, ja mislim da bi bilo dobro, zato što veliki broj Srba, etničkih Srba, da je to tradicionalno bila srpska država, da je to nama najbliža država iz okruženja, da mi zajedno baštinimo iz 19. veka i državnost, zaslužuje da bude deo Evropske unije, i to nama stvarno otvara jedan put, konstruktivan pristup. Dobro, je l' gledate šta se dešava u Crnoj Gori poslednje vreme? Jeste gledali onu raspravu? Jeste gledali onu raspravu Spajića i Kneževića? Pa jesam, ali oni se, oni se to, kako da kažem, na politički način, u političkom terenu sukobljavaju. To su dnevno politički odnosi. Juče su bili zajedno u koaliciji, posle toga je Knežević izašao držeći čvrstu, ali eno ga Mandić i dalje je tu, sastavni deo te koalicije.

DPS je i dalje spolja, iako se oseća da njihov— Ja sad skačem malo s teme, ali je l' vam jasno šta radi Mandić?

Pošto meni malo nije, pa taj— Pa nije nikome jasno. Valjda je njemu jasno šta radi.

Ali ono što je možda najvažnije u ovom trenutku, to je da je Milo Đukanović na slobodi.

Dok god je Milo Đukanović na slobodi, DPS će biti van vlasti. Neće moći da se opere od tog kriminalnog kartela koga simbolizuje. Što ako je tako, pa ako je takva zemlja, pa funkcioniše pravo, funkcioniše država, toliko kad je Miloš sišao s vlasti pre četiri, pet godina, pa što, što ako da imaju nešto uhapsili bi ga do sad, pa valjda bi ta Evropa tražila nešto. Vidite da nije.

Pa Evropa ga je verovatno i držala sve ono vreme pre toga na vlasti. Dosta on imao domet.

Sad ga drži na slobodi. Sad je pitanje ko ga drži na slobodi. Pa sam se drži na slobodi.

Ili se nema dokaza. Ili se nema— Ili dobro, nego da ne budemo mi malo jednokratni.

Mala je to država, da. Ovaj, ali šta sam hteo sad, povežem mi misao.

Nemoj dok se vi setite, samo vezano za ovu priču o tome kako mi treba da se ponašamo prema

Datum: 10.07.2026

Medij: K1

Emisija: Uranak/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska komisija

	Početak	Trajanje
Emisija	10.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	10.07.2026 09:19:00	41:11

Naslov: Gosti-Ljubinka Milinčić i Ivan Bošnjak

zemljama Evropske unije. Naravno, nama je u interesu da budemo u dobrim odnosima sa svim zemljama u svetu, i jesmo u principu. Međutim, ako malo pogledamo zanimljivije, značajnije i računđijski, u poslednje vreme naša robna razmena sa zemljama koje nisu članice Evropske unije je ili jednaka ili veća nego sa Evropom. Mi imamo jako dobre odnose sa Kinom, sa Rusijom, sa Indijom, sa Azerbejdžanom, sa ne znam kojim sve zemljama. Mi se ponekad, kad čujemo da je predsednik Vučić se sreo sa ovim ili onim, pogodimo kako se zove ili iz koje zemlje.

Dakle, nije se svet sveo na Evropsku uniju. To je 27 zemalja od 190, je l' tako?

I mi u današnje vreme možemo da komuniciramo sa svima i komuniciramo, imamo dobre odnose.

Uspevamo u Ujedinjenim nacijama čak da dođemo do nekih brojki kad se nešto glasa koje nama apsolutno govore da mi možemo i kao jedinka, možda teže nego u Evropskoj uniji, ali Evropska unija, stalno se govori o nekim sumama novca koje nama Evropska unija daje ili je davala iliće davati.

A kad se to— Pa kako kad. Vi, recimo, vi kad vidite tablu na onoj zgradi tamo, pa piše Evropska unija je pomogla izgradnju, ne znam, obdaništa, škole, ne znam čega, pitajte koliko je to koštalo.

Paće ispostaviti da je koštalo 100.000, a od toga je Evropa dala 15. Dakle, sve one sume koje mi čujemo, one se dok ne dođu do nas smanje za ovo, za ono, plus tamo, minus onamo. Dakle, ne kažem da ne daje, naravno da daje. To je, to je princip na kome funkcioniše Evropska unija.

Po meni, i najbolje je prošla Poljska svojevremeno, jer tada je bilo i mnogo para i bilo je početak, i Poljska se zaista od tih evropskih para podigla. Mi, nažalost, nismo u toj poziciji, niti Evropa danas više u toj poziciji. Vi mislite da neće biti niko od ovih što sad dolazi, što te— Mislim da ne. Ne u onoj poziciji u kojoj se nekad bilo, ne može.

Prosto nema. Ne možete vi, ako već uzimate od tog evropskog, od evropskih naroda jedan veliki deo kolača i dajete ga Ukrajini, zato što je to ideologija i ne znam više šta je to, a istovremenoćete da im uzmete i date sad neko iz Srbije da napravi još tri škole ili sedam obdaništa.

Pa baš njih briga, baš njih briga. Oni u Srbiju i bilo koju drugu zemlju dolaze ako mogu da zarade.

I zarade i odnesu tu svoju zaradu kući. Nama ne ostane.

Što nam ostane, to je za nas dobro. Strane investicije su nam potrebne i radićemo i dalje tako.

Ali ne treba se zanositi daće Evropska unija onog momenta kad uđe, možda, ja ne znam čak ni da liće Crna Gora, oni koji dobro poznaju Evropu kažu da ni Crna Gora neće ući, ali i da uđe.

Lako je zemlju od 500.000 stanovnika podići. Možete da radite šta hoćete.

Iz džepa jedan bogataš evropski da da Crnoj Gori. Budžet Crne Gore je u odnosu na budžet, recimo, jedne zemlje kao Srbija, koja je takođe mala u odnosu na Evropu, je smešna suma.

Dakle, lako je primiti neku Crnu Goru ili neku malu zemlju. Da integrišete, da.

Jeste. A sve ovo drugoće biti teško ili nikako.

E, dobro. Ali dok te njihove pare, kako vi kažete, dolaze u ovoj ili onoj meri, mi imamo s druge strane, kako ste rekli, sarađujemo sa svima. I naravno da najviše bode taj kineski model saradnje Srbije i Kine. Ali opet, onda nam nije jasno, pa čekajte, što smeta tih, ne znam koliko su došle kineske investicije, na 8 milijardi? Hajde, ako sam pogrešio, ne zameri niko. Što smeta tih 8 milijardi ili taj strah da tih 8 ne bude mnogo više?

A onda znamo da su tokom cele protekle godine tamo išli i, kako se zove, Merc i Makron, svi su išli.

Svi su išli kod Si Đinpinga. Što je dozvoljeno Jupiteru, nije dozvoljeno Vu.

Pa znam, ali, ali, ali kakoćete? I ili bi možda Brisel bio zadovoljan? Okej, mada ja ne znam kako bi taj model izgledao. Mi nismo zemlja Evropske unije. Je l' bi treba, je l' bi Brisel bio zadovoljniji da mi sve njih pitamo: je l' možemo li mi sad s Kinezima da uradimo ovo, je l' možemo od Kineza da tražimo ovo, možemo li Kinezima da ponudimo ovo? Je l' to boli ili, ili šta boli?

Što, što kod njih, pa i oni sarađuju u ovoj ili onoj meri? Pa najružnije u celoj situaciji što je sve ono što dobijamo i ne dobijamo praćeno učenama. I ovo sad otvaranje, neotvaranje klastera, pet godina. Predsednik Vučić je izgovorio jednu rečenicu, on nije objašnjavao, ali mislim da je svakome jasno. Razumeo sam poruku. Ja se nadam da smo stvarno razumeli poruku. Pa nemojte nas ponižavati. Nemojte nas ponižavati.

Nemojte da idete. Tramp ide kod Sija. Tramp se tamo ponaša potpuno drugačije. Videli smo jednog pristojnog čoveka. Jedino se tamo ponaša drugačije.

Jedino se tamo ponaša drugačije. I sad samo mi ne smemo. Pri tome, suma koju mi dobijemo od Kineza je u odnosu na ono što bi oni hteli. Mislim, to, to je neuporedivo.

Pa zato kažem, što to ta naša— Pa zato što je Evropska unija jedna nemoralna organizacija koja nema

Datum: 10.07.2026

Medij: K1

Emisija: Uranak/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska komisija

	Početak	Trajanje
Emisija	10.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	10.07.2026 09:19:00	41:11

Naslov: Gosti-Ljubinka Milinčić i Ivan Bošnjak

želju da se proširi. Ona više ne zna štaće sa sobom. To je počelo vrlo zanimljivo.

Ravnopravni, ravnopravne države, tada bogate, prvih pet, šest, koliko ih je bilo, to su bile jednako bogate države koje su mogle jedna drugoj da učine ovo ili ono. Ti prodaješ grožđe, ja prodajem vino, onaj prodaje lekove. Onda se pojavljuju zemlje koje se primaju.

Tu, tu već kreće kad se, post-sovjetske zemlje, kad počnu da se primaju.

To su zemlje koje ne ispunjavaju uslove. Primaju se da bi se kaznila Rusija.

I onda tu treba više para, onda tu odmah dolazi: zašto ovo, zašto ono, i tako dalje, i tako dalje.

Došli smo do 27 zemalja koje ni oko čega ne mogu da se slože. Čemu služi Evropska unija?

Njihće održati verovatno neki Tramp komeće oni biti potrebni da prodaje. Evropa je velika, veliko tržište.

Tržište. Amerikaće, naravno, zadovoljiti svoje, paće prodavati gde god može, ali i Evropi. Najlakše je bilo Evropi. Amerika je ovde izdržavala ne znam koliko vojnika i ne znam koliko baza, paće sad sve da ih povuče, a da natera Evropu da ona sve to plaća.

I još da kupuje oružje. Dakle, ona je jako potrebna Americi i zatoće se verovatno održati.

Ali to ne znači daće to biti ono što je bilo. Ja sam slušala nekoliko puta neke vrlo zanimljive ljude koji nisu orijentisani ovako ili onako. Ljudi koji racionalno razmišljaju.

Recimo, Dušan Reljić, on je bio pre nekih, možda 15 dana, gost u nekoj emisiji, da je voditeljka tri puta morala da ga pita: "Izvinite, izvinite, a pošto kako posle tih vaših reči mi da budemo evro entuzijasti?" Pa nikako. Nikako. Da li možemo mi bez Evrope?

Pa mi smo usred Evrope i mnogo je teško i bez Evrope. Ali, ali je teško i sa Evropom.

Jeste. Ali šta, šta onda? Evo, da sve to bude tako, kao, kao što kaže i Reljić, kao što smo ste i vi sada rekli, šta je, šta je opcija? Opcija je ovo što mi do sada radimo, za šta mi stalno govorimo, mnogi od nas: "To je nemoguće. Ne može ovo, pa ne može ono, pa ne može i Rusija i ne znam Evropa, ne može i Rusija i Amerika, ne može Kina i ovo." A ostaćemo izolovani, ostaćemo sami. Oko nas Evropska unija, oko nas ne znam koće biti.

Evo koliko godina to traje. Evo koliko godina to traje. To se nije desilo.

A nama je, naravno, Rusija, Rusija nam je putokaz. Mada ne možemo da se merimo sa Rusijom, pa ako je Rusija uspela da se izbori protiv sankcija, i mićemo. Aliće nam Rusija pomoći koliko može.

I ne samo Rusija, nego Kina i sve neke te druge države sa kojima mi održavamo, zaista, uprkos svemu, odlične odnose. Da l' bi negde moglo malo bolje, negde moralo malo gore, ali suštinski, mi uspevamo godinama da se održimo u poziciji koja za sve oko nas deluje kao nemoguća.

A moguća je. Već više, već skoro četvrt veka, je l'?

Tako je. Tako je. Dobro.

Je li— Ne bih baš ja taj vremenski okvir tako postavio. Malo je to dosta.

Mi, mi četvrt veka bijemo bitku za Kosovo i Metohiju. To nam je u stvari bitka koja traje sve ovo vreme. Ali opredeljenje je definitivno i većina narodnih poslanika sada u sastavu skupštine jeste proevropski orijentisana. Evropska administracija je jasno rekla, čak i ona komesarka za proširenje koja je iz bivšeg jugoslovenskog prostora, Mark Tarkos, je pohvalila napredak Srbije. Mi nismo— Pa je napadoše svi. Mi nismo— Pa ko je napao?

Twitter zajednica koja u Srbiji broji 300. Podržao nije, napale su i nevladine organizacije, brojne i— Bilo kako bilo, ovaj, videćemo uostalom kakoće put evropskih integracija uticati na samo, samu politiku nevladinih organizacija takođe u Srbiji. To je isto dosta ovako interesantno pitanje. I zašto se, recimo, pojedina zakonska rešenja još uvek u Srbiji ne menjaju, koja se tiču same organizacije upravo udruženja građana ili nevladinih organizacija, bilo domaćih, bilo ovih međunarodnih. Dosta se to sporo ide, a traži se njihova participacija.

A, a čekaj, nisam sad razumeo. Je l' treba da se promene ili ne? Trebaju da se promene.

Naš poslednji zakon o udruženjima iz 2009. godine, da.

A oni i dalje to drže nekako konzervativno, da se te teme ne otvaraju i tako dalje.

Same nevladine organizacije kojih se tiče, tiču određeni zakoni. Znači, toliki im je uticaj da one mogu to da drže, da država to ne pokrene da se to promeni, je l'? Pa, odnosno, kad se otvori dijalog o tome, onda oni beže svi od: "Nećemo sad, nije to tema." Imate uvek— Nećemo sad, ali hajde, akoćemo da pričamo o onome što oni daju kao temu, može, ali hajmo sad da pričamo i o onome.

Pa baš to, baš to. Znači, ta, taj položaj, je l', političkog uticaja bez merenja na političkom tržištu i na jednoj strani jedna vrsta zaštićenih, kako bi to rekli, entiteta, zaštićenih vrsta u ovoj našoj, u našem ekosistemu. Zašto se, zašto smo mi došli u Srbiji u tu situaciju da mi nekako svi moramo da ustuknemo

Datum: 10.07.2026

Medij: K1

Emisija: Urank/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska komisija

	Početak	Trajanje
Emisija	10.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	10.07.2026 09:19:00	41:11

Naslov: Gosti-Ljubinka Milinčić i Ivan Bošnjak

kad se neki NGO-ovi— Ma uopšte ne moramo. O tome se i radi.

Drugo, mi smo, mi smo takođe dozvolili, evo, naj, najeklatantniji primer, ovo sa ovim ODIHR-om, je l'? Dobro. Mi ga zovemo ODIHR, Office za demokratske institucije i human rights, ljudska prava. Znači, mi njih zovemo da nam posmatraju izbore.

Država, vlast, poziva, ne dolaze oni sami i tako dalje. Oni napišu preporuke, mi te preporuke unosimo u naš politički izborni sistem i onda od toga se pravi ne znam kakvo, kakva drama.

Da li je dovoljno primenjeno ili nije primenjeno. Pa nisu oni nikakav niti ideal demokratije, nego jednostavno primećuju da bi eventualno neke stvari i te preporuke su uvek dovoljno uopštene da bi mogle da se implementiraju. I sada, kada se to dešava, e sad odjednom i to ne odgovara brojnim političkim faktorima. Dobro, ali vićete uvek upravo od strane tih pojedinih NGO-ova, kao što sam rekao malopre, vićete uvek da dobijete jedno drugačije tumačenje koje vide samo oni, koje je potpuno drugačije od onoga što i sam ODIHR misli.

Da. I čak ih, čak ih, kad se pogledaju ove susedne zemlje, nema tako oštih i takvog pluralizma, pa i takvog odnosa prema istoriji, državi, političkom sistemu kakvog imate u Srbiji. Kod nas slobodno može i ukrajinski predsednik Rade da održi jedan vatreni govor u našem parlamentu i mogu isto tako i te nevladine organizacije da kritikuju i vlast i Srbiju i naš narod i, religijsko nasleđe. Mi imamo jednu dosta otvorenu demokratiju koja nas na ovaj način vodi u budućnost, odnosno vodi nas, u jedno društvo koje je integrišuće i paralelno sa tim hoće da sarađuje. Ne mora ništa da dobija ni od Kineza ni od Rusa, nego hoće da sarađuje.

Oni nisu skloni baš ni da poklanjaju ni da daju, ali mogu da sarađuju, mogu da sklapaju dobre poslove, a isto tako može da baštini evropske vrednosti. E, dobro.

Sad kad ste pomenuli ODIHR i ono što se ovde još spočitava, je li, i ovo oko klastera tri i sve, jeste i taj famozni REM. I, ja sad ogradiću se, nije da sam baš nešto proučavao to.

Je l' ima, je l' imaju ostale evropske zemlje REM? Neki regulator mora da postoji.

Da l' se zove REM ili nekako, verovatno imaju. Pravo da vam kažem, isti.

Ali je li to na ovom nivou kako se traži od nas? Ne bih znala da vam kažem.

Nisam se ni ja time bavila. Ali ovde, kad god posmatramo, slušamo, gledamo, vidimo, nekome se morate obratiti ako hoćete da napravite televiziju. Neko mora da vam kaže da ste pogrešili, ako ste pogrešili, ako ste na govoru mržnje, ako vi sad opsjete ovde nekog od nas dvoje, neko mora da vas kazni. Dakle, nešto mora negde postojati. Ja ne znam da li postoji zemlja koja dve godine ili gotovo dve godine nema taj, to regulaciono telo. I mnogo je čudno zbog čega.

Izgleda to nekome odgovara ili svima odgovara. Lakše je rad loviti u mutnom.

Ne razumem šta se to dešava da se ne mogu ljudi dogovoriti da se napravi jedno telo kojeće regulisati.

Postoji zakon. Nema tu niko da dođe sad pa da izmisli: "Jao, meneće da prime, pa ja sad moram da smislim štaću." Pa sve lepo piše. Tako da stvarno ne znam.

Ja se nadam daće se sad dogovoriti i toće olakšati, pošto ima, ima stvari koje nisu završene.

Ja slučajno znam to iz našeg iskustva, iskustva Sputnika. Nezavršene, započeti neki procesi koji nisu završeni. Prosto, REM je prest da postoji. Dve i po godine mi čekamo odgovor REM-a. Da, ne, toliko. Ali ga nema.

I nismo jedini, naravno, ima mnogih ljudi. Dakle, moraju se neke stvari rešavati. To je— Da. Pa bili su Miloš Garić i Olivera Zekić pre neki dan, pa su govorili: "Toliko toga stoji u REM-u da treba da se reši i da treba da se pokrenu stvari, sa mrtve tačke." Ali evo, kad ste vi rekli, ovaj, i predsednik Rade održi jedan govor.

E sad, mi smo uz sve ovo što pričamo o Evropi i o tome kako su glasali za otvaranje klastera, onda imate maltene u istom danu potpisivanje te deklaracije beogradske svih zemalja koje su na putu ka Evropskoj uniji, gde su tu bile i Moldavija i Ukrajina. Moldavija, Ukrajina, Bosna, Makedonija, mi Albanija, Crna Gora, BH. Crna Gora, BH.

Crna Gora. Bio je neko iz— nije bio na nivou predsednika.

Nije bio na nivou predsednika, ali bio je neki član. Bosna i Hercegovina je bila.

Ne znam, nisam siguran sad baš za Crnu Goru. I sad, ovaj, kad se spočitava ta spoljna politika, što Evropskoj uniji smetaju neke stvari koje ne smetaju Ukrajini?

Pa ne smetaju, kako smo rekli, ne, ne smetaju Evropskoj uniji, nego nekim zemljama iz Evropske unije.

Sad smo već na tom nivou bio i onaj naslov gde ministar Starović kaže: "Nemamo mi problem više sa Evropom, nego imamo problem sa pojedinačnim zemljama." A te pojedinačne zemlje upravo insistiraju

Datum: 10.07.2026

Medij: K1

Emisija: Uranak/k1

Autori: Redakcija

Teme: Evropska komisija

	Početak	Trajanje
Emisija	10.07.2026 07:00:00	480:00
Prilog	10.07.2026 09:19:00	41:11

Naslov: Gosti-Ljubinka Milinčić i Ivan Bošnjak

na onome što oni rade na način kako rade sa Ukrajinom. Mi bismo trebali onda valjda da budemo neka nova mala Ukrajina na Balkanu kojaće, eto, tako takođe naoružati svoje stanovništvo i napasti ne znam koga.

Tako je. Ako, ako, ako je to, ako je to to, ne, ja ne vidim tako, nego ja tumačim onda te reakcije. Jedino, jedino je to onda možda cilj. A ni nije, niti je Srbija u poziciji da bude kao Ukrajina, niti Srbija treba da napada ni Rusiju niti bilo koga u svom susedstvu.

A da bi to Evropi odgovaralo. Mi imamo odličnu saradnju sa Ukrajinom, imamo odličnu saradnju sa Rusima. Ali mi imamo jednu poziciju, okupilo se toliko ljudi koliko se okupilo sa ciljem da se dogovore oko toga kakoće zajedno pokušati i možda i uspeti da uđu u Evropsku uniju.

Tu imate zemlju koja je u ratu, kojoj deo teritorije više ne pripada i to nikome ne smeta.

Da li mi treba da se izjednačimo sa Ukrajinom i da nama, da nikome takođe ne smeta što je koliko procenata naše teritorije oteto? 15%, 17% naše teritorije je oteto. I nas kad zovu u Evropsku uniju, zovu nas bez te teritorije. Ukrajini ne kažu daće ući bez Donbasa.

A nama vrlo jasno i otvoreno kažu: "Kosovo nije vaše." I mi sedimo s njima.

Mi sedimo, mi dozvoljavamo da nam jedna Ukrajina ili jedna Moldavija koje nisu prošle vrlo težak put kroz koji smo mi prošli da bismo zadovoljili ko zna koliko nekih zahteva opravdanih ili neopravdanih.

I sad smo jednaki. I sad dođe neki, neki premijer Ukrajine i umesto da se bavi tim zbog čega je došao, taj sastanak je imao vrlo jasan cilj. Mi smo kandidati da bismo, da bismo postali članovi, radimo to i to. On nama priča o istoriji i kaže da je Staljin jednako Hitler.

Izvinite, mi tu kao država i hvala Bogu i nismo prećutali. Predsednik je odmah rekao da to nije isto. Dakle, jedna bahatost jedne zemlje koja je u ratu i koja bi mnogo bolje morala da razmišlja o svom narodu. Nije mi njima nismo apsolutno važni. Ali zaista, ako želiš da budeš članica Evropske unije, Evropska unija ne sme da bude nacistička tvorevina u kojojće se slaviti ono što je radio Hitler. Ako jedna država to radi, onda tu nešto nije u redu.

Da. E, imamo dva minuta, bukvalno imamo, paću vas po minut, ovaj, oba, ali ne znam šta bi pre da li da se osvrnemo na na Makrona, na Ankaru ili to, ali hajde ovo što nas interesuje više ovde. Izbori na jesen, biće možda prvo parlamentarni, pa predsednički.

ranije je bilo da budu istovrem, je li bolje da budu razdvojeni? Pravo da vam kažem, meni je predsednik Vučić juče pokazao još jedanput koliko sam ja loš politički prognozer jer sam ja mislila daće biti zajedno. Meni se činilo da za vlast uvek odgovara više da budu zajedno.

Ne uvek, nego u ovom slučaju jer se zna ko je motor cele te priče. Nema tu nikakve tajne.

Očigledno da postoji drugačija, poznavanja. Ja ne, ne pretendujem na to da znam tu, tu sve te političke, sva ta politička pravila i sve to što se radi, kao što zna ne samo predsednik Vučić, pre svega on, ali i cela ova ekipa koja se time bavi, što je logično.

Vlast je ta koja treba da raspiše izbore. Vlast je ta kojaće to da uradi onda kad njoj najviše odgovara. Ako je ovako, znači da je tako. Da.

Šta kažete vi, pošt? Ja sam član stranke. Jaću kao vojnik stranke postupati onako kako moja stranka bude rekla. Tako da sa te strane, pa dobro, ali da vas pitam stranci, šta vi mislite da idemo za na oba ili na jedne, šta biste im rekli? Pa zaista, sam kažem, nemam dovoljno informacija da bi mogli tu vrstu odluka da donosimo. Nikad nisam se i bavio time.

Nisam znao da je to toliko delikatno pitanje. Sad kad vas pitam, hoćete li zajedno ili nećete? Jeste. Pa mislim, kada ste u takvoj vrsti hijerarhijskih sistema, zna se ko na kom nivou odlučuje. Ali ono štoće da pitam i Ljubinka, mene da je Vučić pitao, mene da je Vučić pitao kad da idem, ja bih rekao ob.

Vi možete u svim temama da se izražavate. 100% sigurno da tako da zaista postojaće, naravno, i i procene i ankete kojeće dovesti do određenih rezultata kojiće ukazati kad treba izbori da se održe i na kom nivou. Takođe, interesantno je da naš politički sistem traži ličnost kojaće nositi izbore za predsednika republike. Toće takođe biti u redovima.

Pa ja sam to i na više medija već komentarisao. Naravno da ova stranka, barem kojoj ja pripadam, ima dovoljan broj kandidata, ne samo u svojim redovima, neki onih koji podržavaju tu politiku, da može da kandiduje ličnost kojaće čak možda i i i damu, je li ženu koja može da bude buduća predsednik, čak čak ili predsednik države. Čak, čak, čak, čak i ženu.

hvala. Hvala na razgovoru, hvala na analizi. Idemo na Tanjug.

Evo jedan od najvažnijih vesti.

